

טועמים גאולה

עובדות על ימות המשיח, מתוך צפייה לביאתו המהרה

סנהדרין מיוחד

לאחר ביאת המשיח, יקם מחדש בית הדין הגבוה ביותר - הסנהדרין הגדולה. בתחלה תתקבץ הסנהדרין בטבריה, שם היה מקום מושבה האחרון, ובהמשך תעבור לירושלים.

למעשה, מורכבת הסנהדרין משבעים מחכמי ישראל, עליהם מונה ראש הישיבה, מעליו אב-בית-הדין ומעליו הנשיא. בימות המשיח, ישמש המשיח בעצמו כנשיא, ויעמד בראש הפרימדיה. שהרי, עליו נאמר שהוא גדול בהכמה ובתורה יותר מכל ישראל, ואפילו ממושה רבנו.

בסנהדרין זו תתקבל ההחלטה לפסק כבית שמאי, במחלוקותיהם עם בית הלל. הרבי מסביר שהסבה שפסקו בזמן הגלות כבית שמאי, היתה בגלל שדיניהם נבעו ממקור עמוק ביותר, שרק מעטים הצליחו להבינו על בוריו, ורב החכמים פסקו כבית הלל. לעתיד לבוא, תדון הסנהדרין בכל המחלוקות מחדש, ותגיע למסקנה שההלכה כבית שמאי. פיון שזה יהיה בית הדין הגדול ביותר בחכמה, יהיה להם הפח לעקר את החלטת בתי הדין שקדמו להם.

בקצור, תתכוננו להדליק ביום הראשון של חנכה שמונה נרות, וביאת חנכה נר אחד. נשמע מענג...

תמונה מספרת

ההתרחשויות מאחורי התמונות

במוצאי החגים, היה מחלק הרבי במשך שעות יום מכוסו - 'כוס של ברכה', להמונים; חסידים ותיממים. 'ועמך בית ישראל. בתמונה, ממוצאי חג השבועות תשמ"ט, נתן להבחין ביהודי שובר על פני הרבי עם בנו הקטן שמלאו לו שלוש (ככל הנראה במהלך ימי ספירת העומר), ומבקש שהרבי יערה לו 'אפשערעניש' ויגוז את שערותיו. הרבי מגיב בחיוב רחב, שבראה היטב בתמונה. אחרי שפוזג לו ככוסו, גזו הרבי את שערות ראשו של הגלד.

חיים עם הזמן

מסע בין קווי התאריך על תורת החסידות

פריצת החומות

הקיסר הסתובב ברחבי הארמון, מרצה כלו. זה עתה קבל את האגרת המיוחדת ששגר מפקד חיל ההנדסה שלו, ובה בשר על השלמת בניית החומה.

חומה זו, שנמתחה לאורך גבולה המזרחי של מדינת רומי, חצצה בינה לבין המדינה השכנה - סוריה. שונה היתה חומה זו משאר כל החומות המפורות, שהיתה אטומה לגמרי. אף לא שער אחד היה בחומה, שהיתה ללא בקעה.

לאמתו של דבר, היתה סוריה חלק בלתי נפרד מהממלכה הרומית. בראש המדינה עמד קצין רומאי בכיר, שפקד על חיל המצב המקומי ושלט בענינים ביד רמה. הסבה להפרדה בין שתי המדינות היתה ברורה: כך הוא רצונו של המלך.

הבדל מהותי היה בין הרומאים והסורים. הרומאים היו אנשי שכל שדעתם רחבה, כל בעיה שעלתה בפניהם מצאו לה פתרון מקומי. הסורים, לעומתם, לא הצטינו בבינה יותר. אה היתה להם מעלה עצומה - הריצותם המפורסמת והיתה דגמה וסמל בכל העולם כולו.

אלמלא פקודתו התמוהה של הקיסר, שתוף הפעלה בין שתי המדינות השכנות יכול היה להיות פורה, ותרומתו לחיזוק הממלכה ברורה. אך זהו רצונו של הקיסר, וכך היה.

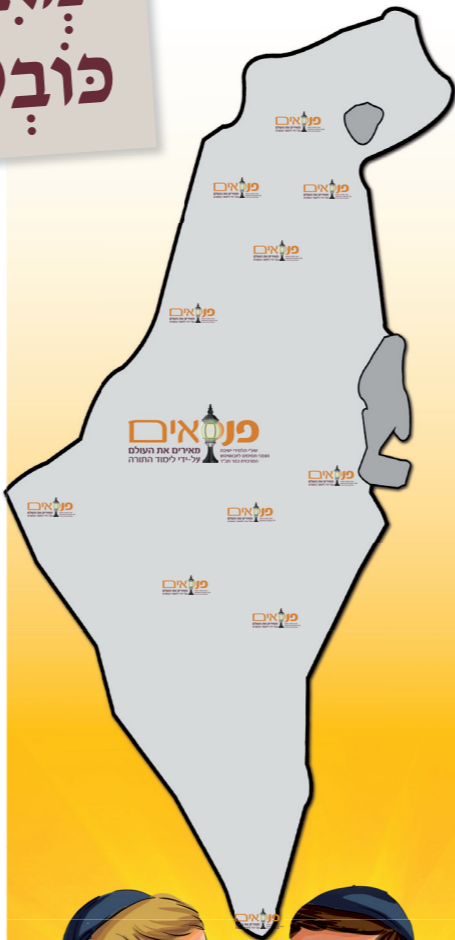
(מעובד ע"פ מאמר ד"ה 'החודש השלישי' ש"פ יתרו תשל"ד)

בעין המצלמה

מהט לפעילות הפנסאים

מאירים את הארץ, כובשים את העולם!

בזמן הקצר שחלה מאז דתחנו כאן בהרחבה על ההתעודות הגדולה שפתחה את מבצע 'מאירים בהברותא', נמשכו ההכנות הקדחתניות במפקדות הפנסאים בלשיבה המרכזית בכפר חב"ד.

השבוע, לאחר עמל ממושך, הגיעו חוברות המבצע המשקעות מבית הדפוס, ומיד חלקו לפנסאים תושבי הכפר. בד בבד, טרחו צוות המשרד על הכנת המעטפות למשלוח לילדי הפנסאים בכל הארץ, ובהם חוברות המבצע וגם... העלון שלנו. אכן, 'איה בין א-לאמטערנשיק' היא הקרוז חב"דית, וכבר אינה נחלתם הבלעדית של ילדי כפר חב"ד.

לאור הבקושה הרב, נפתח חלון הודמנייות קצר, בו שעה אחת בלבד, להרשמה חוזרת ל'פנסאים' בכפר חב"ד. בשעה זו נרשמו עוד ארבעים ילדים נוספים, וכעת עומד מספר פנסאי הכפר על למעלה מאתיים! חשוב קצר מעלה, שבמהלך אותה שעה הצטרף פנסאי חדש מדי דקה וחצי. כנגד מאתיים הפנסאים שבכפר, פזורים ברחבי הארץ (וגם כמה טלוחים בעולם) מאתיים פנסאים נוספים, חדשים אך נמרצים, שאיזו את סביבתם וזכינו אותה לקבלת פני משיח צדקנו.

חשוב נוסף שערך פתבנו, מעלה כי כסופים שונים של הפנסאים הרבים שיגורלו בהגדרה הגדולה בסוף המבצע עולה לעשרות אלפי שקלים. אך לכלנו ברור, שתמריץ הפנסאים מהנה רק עידי נוסף למשיכתם העקרת של תלמי צבאות ה' להשתתפות במבצע - רצונם האמיתי להסב לרבי נחת רוח, ולראותו בעיני דבש תכף ומיד מפוש.

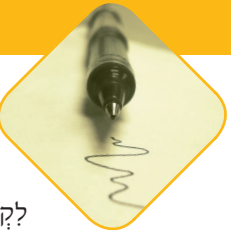

איר בין לאמטערנשיק!

גליון 61 • חג השבועות, ו' סיון ה'תשע"א

זמן מפת תורתנו
קבלת התורה
בעומה ובפנימיות
מהדורת חג מיוחדת

כמה מילים

משולחן המערכת, אליכס הפנסאים

לקראת חג השבועות, זמן מתן תורתנו, אנו שמחים להגיש בפני הפנסאים את הגליון הששה עשר של "א לאמטערנישק", במהדורה חגיגית ומיוחדת.

שני חדושים עקריים בעלוננו זה: כפי שנידאי הבחנתם בשורות שקראתם עד עתה, נקדנו את העלון. הנקוד, שנועד לאחי הפנסאים, הוא זומה של אחד הקוראים שהציע בסקר שערכנו בשבוע שעבר. בהזדמנות זו נזכיר לפנסאי הכפר שעדין לא מלאו את הסקר לעשות זאת בהקדם ולהגיש בזריזות למפקדת הפנסאים.

עלון זה, מקום בעצמו את היעד "ויפרצת ימה וקדמה". החל מהשבוע, ישגר העלון ללמעלה מפיאתים בתים מחוץ לפקר, ברחבי הארץ והעולם; אל הפנסאים החדשים, החברותות'.

בגליון חג זה, חל שנוי עקרי במדורים. הספור בהמשכים מופיע גם השבוע, עם פרק חדש ומרתק ותקציר מרחב לטובת קוראנו החדשים. במדור "תמונה מספרת" תמונה נדירה הקשורה עם חג מתן-תורה, וגם במדור "טועמים גאולה" - על למוד התורה בימות המשיח.

המדורים הנוספים הם אלו שמופיעים אצלנו מפעם לפעם. במדור "נזכרים ונעשים" תאור מרתק מהתנעדות חריגה ב-770 מלכה בתמונות **בפרסום ראשון**. וכמוכן, בפתח הגליון, חיים עם הזמן, מדברי הרבי על הזמנים העכשוויים.

אחולינו לקוראינו, הנותקים והחדשים: **גוט יום טוב!**
קבלת התורה בשמחה ובפנימיות

תמונת השער: **הרבי עם ספר התורה שלו.**

ספר תורה זה היה בשמישים של האחים המפרסמים מסלאוויטא, בעלי הדפוס. לאחר שהכין בידי מאות תלים הם שלחו לסיביר, וספר התורה הזה לנה אותם געת גלותם. באשר הצע ספר התורה למקירה, הזדרו חסיד הרב משה אשכנזי, ורכש אותו כמתנה עבור הרבי.

נזכרים ונעשים

תאריכים ואירועים בבית חיינו

ברכה במלואים!

עד לצאתי שבת פרשת נשא בשנת תשנ"א, לא הבחינו חסידים ביחודיאתה של השבת. התאריך היה "ב בסינון, היום האחרון בימי המלואים" שאחרי חג השבועות, ובצאתי שבת ירד הרבי לבית המדרש הגדול להתנעדות, כמנהגו - בשעה אחת ושלושים. כעבור כשעתיים הסתיימה ההתנעדות, והרבי חזר לחדרו הקדוש.

אט-אט, התרוקן הזאל הגדול מהחסידים ששהו בו. כלם פנו לעניינים: מי ללמוד פרקי אבות בעיון - פה הזאתו של הרבי זמן קצר קודם לכן, ומי לשנון התנעדותו של הרבי בעל-פה, עד לחזרה המרדדית שמתקיימת בליל שבת. והרב? הרב פנו לבתיהם, לסעודת שבת.

בשעה חמש אחר הצהרנים, כבר היה הזאל ריק כמעט לחלוטין. חסידים הבודדים שזכחו ב'זאל', לא האמינו למחזה שנגרף לעיניהם. מהדלת שבפנת הזאל, אליה יורדים במדרגות מהקומה העליונה, נכנס... הרבי בעצמו. הרבי גם אחז בידיו ספל עם מים, ועל כתפיו היה מנחת מנכת, מוכנה לנטילה.

ברור היה שהרבי מענין להתנעד שוב עם חסידים, אך בימת ההתנעדות שמתקמת במרפו הזאל לא סדרה להתנעדות, שאף אחד לא צפה אותה מראש. הרבי נגש לכיון קיר המזרח, ועלה את המדרגות לבימת התפלה שלו, שמתקמת בפנת 770, במקביל לארון הקדש.

אחד מהזריזים שבתלמידי התמימים רץ במהירות והביא קערה, כדי לאפשר לרבי לטול את ידיו לסעודה. חסיד אחר הזדרו, ו'שלף' מאי-שם צמד חלות ל'לחם משנה'. הרבי סובב את פסאו לכיון חסידים, והתישב בקצה הבימה, סמוך למעקה המדרגות. כך החלה ההתנעדות, במקום יוצא דופן - פנת הזאל, ואלא שלחן.

ההתנעדות נמשכה, כשעם הזמן שחולף נותרים עוד ועוד חסידים ל-770. השמועה על ההתנעדות החריגה התפשטה בשכונה כבשדה קוצים, והאולם הגדול הלך והתמלא. רק כשבחיץ כבר החל להחשיך, התחילו לנחש את סבתה של ההתנעדות החריגה. היה זה כאשר הרבי הורה לגנון את נגוני רבותנו-נשיאנו, לפי הסדר.

את סדר הנגונים הזה, נגנו אצל הרבי רק בחגים. געת עלתה סברה, שההתנעדות הפתאומית היא לרגל סיום ימי התשלומין לחג השבועות, בהם היה נתון בזמן הבינת

להשלים את קרבות חג השבועות. בהמשך, תקבל סברה זו חיזוק נוסף.

...

לאחר השלמת נגוני כל רבותנו-נשיאנו ברך הרבי ברפת המזון, ונעמד לתפלת ערבית. אך ההפתעות לא נגמרו. בסיים התפלה, הודיע הרבי שיבדיל על הין בעצמו. אך פעם לא הבדיל הרבי ב-770 בשבת 'רגילה'. רק במוצאי ימים-טובים, לפני חלוקת 'כוס של ברכה', הבדיל הרבי, וכלק מהשאריה שבכוס לקהל כלו. שילחן ההתנעדות של הרבי הובא במהירות לבימת התפלה, עליו הנחו גביעו של הרבי ומתקו ה'בשמים'.

בסיים ההבדלה הפתיע הרבי בהודעה נוספת: הוא וכלק געת מכוסו 'כוס של ברכה' לקהל החסידים. לחלוקה הקבועה של 'כוס של ברכה' במוצאי החגים, היה היעד המסדר' נערה מראש. תור מחד משלחנות היה נבנה לפני בימת ההתנעדות, וכך הייתה החלוקה מתקיימת בצורה מסדרת.

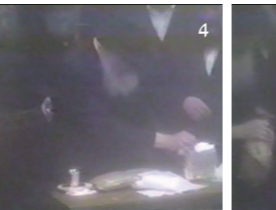
געת, ירד הרבי מבימת התפלה. סמוך למדרגות הצב הסטנדר, עליו נשען הרבי, וקהל החסידים עברו בפה, כמו בחלקות ה'קונוטרסים' המפרסמות, ובחלקות הדולרים שהיו ב'זאל הגדול' לעתים מזמנות, אחרי תפילת ערבית. בזה אחר זה עברו כלם בפה, כוסיות פלסטיק בידיהם, והרבי מוזג מכוסו הפרטית, לכל אחד באופן אישי.

אמונתנו איתנה, אשר עוד לפני ימי המלואים, וקדם חג מתן תורה זה, נזכה להתראות עין בעין עם מלכנו - כ"כ אדמו"ר. רק בבית חיינו הנצחי, המחבר לבית המקדש השלישי והמשלש, קבלת התורה תהיה בשמחה אמיתית, ותחדר בפנימיות.

לידי המערכת הגיעו תמונות נדירות, המתפרסמות כאן לראשונה, ממוצאי שבת נשא תשנ"א בבית חיינו:

למרות האכזת היורה נפו להבחין בברור בפריטים: 1. הרבי פותח את הסדור ומתכונן להתחיל ב'הבדלה'. 2. הרבי מרים את הכוס להבדלה. 3. געת ההבדלה. 4. הרבי אחוז בידו מפית - כדי שתספג את שאריות הין, ואחוז את מתקו ה'בשמים'. 5. הרבי אחוז את המתקו בשתי ידיו הקדושות, ומריח את הבשמים. 6. געת הברכה על הכו. בתמונה זו נתון לזהות היטב היכן היה מקומה הפדק של ההתנעדות. 7. לאחר הברכה על הכו והבשמים, ממלאים לרבי את הכוס עד שפתה לפני המשך ההבדלה. 8. פנוי הכו בשאריות הין שבצולוחיו. 9. הרבי יורד מבימת התפלות. 10. חלוקת 'כוס של ברכה' במקום לא שגרת.

הדרך לאמת

ספור אמת בהמשכים

מעובד ע"פ קובץ "התמים"

פרק רביעי | פליטת פה מסכנת

ההזדמנות לשאול את ר' הערשעלה לפשר התנהגותם של ה'מתנגדים' בזמני התפלה הגיעה בזמן למידו הקבוע עם שמואל בצלאל.

באחד הימים, התגללו דבריהם בלמוד מענין לענין, עד שהגיעו לתפלה. "שאלה זו קיימת אצלי כבר משך זמן", השיח שמואל בצלאל, "איני מצליח להבין את פרושו של הבטוי 'עיון תפלה'".

שעות ארפות חשב הנער את הנסח בו יציג את שאלתו. רק בצורה זו, בה הציג שמואל בצלאל את השאלה, לא יכול היה רבו להבחין בקרבה שנוצרה בינו ובין חסידים.

תשובתו של ר' הערשעלה הייתה תדה. "דבר זה אינו שגך אלינו, זוהי דרך תפלה עבור גדולי ישראל בכלל!".

אך שמואל בצלאל לא הרפה. "רבנו הרי נמנה על גדולי ישראל. שליטתו בכל חלקי התורה היא מהמפרסמות. מדוע אם כן כבוד הרב, לא רק שאינו מאריך בתפלתו, אלא גם מקצר אותה ככל האפשר?".

אם צפה שמואל בצלאל שכעת, כאשר הוא משבח את הרב בפניו, יצטנע ר' הערשעלה, ולו במעט, תקנתו התבדתה.

"אמנם הנני גאון גדול, עד כדי כך שנתן לכנות אותי 'בדורו'. אך כל מעלתי היא

•

רק לאחר שפלט את דבריו הנרגשים, הבין שמואל בצלאל את הטעות המרה שעשה. ההתנגדות לחסידות באותם ימים הייתה חריפה כל כך, עד שההזדהות עם החסידים או עם דרכם הייתה בגדר סכנה של ממש.

לא פעם ולא פעמים נתפסו צעירים שהתקרבו לחסידות, והכו עד זוב דם.

געת נקר החשש בלבו של שמואל בצלאל: האם יבין ר' הערשעלה מהו המקור של שאלותיו?

המשך יבוא א"ה